

Jarige Oratoriumvereniging Bolsward probeert van alles

Oratoriumvereniging Bolsward kent sinds dirigente Pauli Yap op de bok staat, inmiddels twintig jaar, alleen maar een ledengroei.
Foto: OVB

Ruurd Walinga

Het grote jubileumconcert was al afgeblazen, maar nu gaat ook het intimi-
concert van morgen niet door. Het 75-jarig bestaan van
Oratoriumvereniging Bolsward wordt volgend jaar gevierd.

Bolsward Na de zomer kwamen ze voor het eerst sinds de uitbraak van corona weer bij elkaar, de circa tachtig leden van Oratoriumvereniging Bolsward. Wel in twee groepen. En niet in de vertrouwde oefenlocatie de Gasthuiskerk, maar op hun geliefde concertlocatie: de Martinikerk in Bolsward.

Aanvankelijk waren ze bang dat de stemmen zouden verdwijnen in de grote klankkast van de kerk, maar dat viel reuze mee, zo ondervonden ze. Dirigent Pauli Yap constateerde zelfs ‘een behoorlijke eenheid’. Al viel die anderhalve meter afstand veel leden erg zwaar, zegt voorzitter Jan Ankersmit uit IJlst. „As je tichterby steane, hawwe jo mear stipe fan elkoar. It sjongt net aardich mei sa’n ôfstân fan oardel meter der tusken”, weet Ankersmit.

Ondanks de beperkingen werd in september een alternatief jubileumprogramma bedacht. Het in tweeën geknipte koor zou voor elkaar optreden met een kleine schare trouwe fans erbij. 'Intimi-concert' werd het genoemd, maar in oktober werd dit originele voorstel doorgestreept na de persconferentie van premier Rutte en minister De Jonge. Sinds medio oktober repeteert de Oratoriumvereniging ook niet meer. Wel is er op de vaste maandagse repetitieavond een Zoom-meeting. De dirigent geeft dan muziektheorie. Erg leerzaam, aldus Ankersmit, en sociaal ook omdat de leden elkaar toch even zien, al is het digitaal. De leiding van de Oratoriumvereniging zit intussen niet stil, zegt Ankersmit vastberaden. „Wy sette troch. As it mar in bytsje mooglik is, komme wy by elkoar om te sjongen.”

'Mattäus Passion'

Hoogtepunt van de vereniging zijn de twee uitvoeringen van de *Matthäus Passion* in de Stille Week voor Pasen. In 1943 werd deze voor het eerst opgevoerd in de Martinikerk. Dat was midden in de oorlog en nog niet officieel door de Oratoriumvereniging, maar door de koren De Eendracht uit Abbega, Looft den Heer uit IJlst en het r.-k. jongenskoor uit Sneek. Het geheel stond toen onder leiding van Jeanne Gerretsen-Hulsker. Zij was een violist uit Den Haag en woonde destijds aan de Stoaterske Tille tussen Abbega en IJlst. Meteen na afloop van de oorlog werd de Oratoriumvereniging opgericht. De eerste jaren vanuit Abbega, maar al gauw volgde verhuizing naar Bolsward.

Pauli Yap

Tot eind jaren negentig schommelde het ledental rond de veertig. Sinds Pauli Yap op de bok staat, nu twintig jaar, is het aantal leden alleen maar toegenomen. Vorig jaar besloot het bestuur zelfs om het aantal leden te beperken tot maximaal honderd. De groei bleef uiteindelijk beperkt tot 96. Inmiddels is het aantal koorleden gezakt naar ruim tachtig. Vanwege corona zijn enkele leden opgehouden en omdat er geen open repetitieavond was, zijn er geen nieuwe zangers bij gekomen.

Het voornemen van het bestuur is om volgend voorjaar zeker een *Matthäus Passion* uit te voeren. Mocht dit niet een volledige passie zijn dan een 'uitgedunde' met de koralen en wellicht enkele solistische delen, uitgevoerd met een kleiner orkest en minder solisten.

Afhankelijk van de coronabeperkingen zal dit met een heel of opgedeeld koor gedaan worden. De hoop is dat daarbij zoveel mogelijk toehoorders aanwezig kunnen zijn. Ankersmit: „Sjonge is ús pasje en de *Matthäus* sille wy seker sjonge.”
